ЈАНА БАБИЋ, рођена 1999. у Београду. Основне студије завршила на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. Паралелно завршила и Високу струковну школу – Спортску академију 2025. године. Бивши је репрезентативац Србије у алпском скијању. Тренутно похађа мастер студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду и на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду.

АЛЕКСАНДРА БАТИНИЋ, рођена 1993. у Смедеревској Паланци. Дипломирала је и мастерирала на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета Универзитета у Београду, где је тренутно на докторским студијама и ради као истраживач сарадник. Пише поезију (добитница је неколико значајних награда), приповетке, есеје, а бави се и књижевном критиком. Књиге песама: *Антикитера*, 2019; *Мало присуство*, 2019.

МИЛАН БЈЕЛОГРЛИЋ, уредник у Градској народној библиотеци „Жарко Зрењанин" у Зрењанину.

АЛЕКСАНДАР ГАЈИЋ, рођен 1973. у Новом Саду. Политички је аналитичар, бави се друштвеном теоријом, међународним односима, политичком филозофијом, филозофијом историје и студијама културе, пише огледе, студије, приказе и романе. Објављене књиге: *Нова велика игра*, 2009; *Корпоративна носталгија*, 2011; *Духовне основе кризе*, 2011; *Огледало владара – Константин Михаиловић и Макијавели*, 2014; *Хероји и антихероји у популарној култури*, 2015; *У вртлогу транзиције – Србија у савременом свету (2005–2015)*, 2015; *Нови феудализам – глобалне трансформације у XXI веку*, 2016; *Звук и заједница – рок музика и судбина Запада*, 2017; *Америка и Рим – империјалне паралеле*, 2019; *Креманска стража*, роман, 2021; *„Демократије не ратују?" и други огледи*, 2021; *Крст и круг*, 2022; *Балкански геополитички чвор*, 2023; *Евроазијска геополитика безбедности*, 2025.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. био је главни и одговорни уредник *Летописа*, а од 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друго лице*, 1998; *Опит*, 2004; *Руб*, 2010; *После руба*, 2020. Књиге есеја, критика и огледа: *У видику стиха*, 1978; *Слагање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружје*, 1988; *Образац и чин – огледи о роману*, 1995; *„Певач" Бошка Петровића*, 1998; *Огледи о Вељку Петровићу*, 2000; *Главни посао*, 2002; *Профили и ситуације*, 2004; *Размена дарова – огледи и записи о савременом српском песништву*, 2006; *Савременост и наслеђе*, 2006; *Критичке разледнице*, 2008; *Трагања и сведочења*, 2011; *Огледи о Иви Андрићу*, 2013; *Сродства и раздаљине – огледи и дневнички записи*, 2014; *Осматрачница – књижевне и опште теме*, 2016; *Међу својима*, 2020; *Подсећања и наговори*, 2022; *Сто дана*, 2024. Приредио више књига српских писаца.

ЂОРЂЕ ЂУРЂЕВИЋ, рођен 1994. у Крагујевцу. На Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу, где је запослен као научни сарадник, завршио је све нивое студија србистике (докторска дисертација „Богородица у српској поезији 20. века", 2025). Пише студије и есеје, област научног интересовања су му теопоетски аспекти српске књижевности, добитник је више награда. Аутор је шездесетак научних радова, више приказа и превода с пољског и енглеског језика. Објављене књиге: *Теопоетика: о апокалиптичном дискурсу српске поезије*, 2021; *Књижевна антропологија*, 2023; *Антологија српске антрополошке поезије*, 2023.

ТЕОДОРА ЗАНОШКАР, рођена 1995. у Београду. Завршила је основне и мастер академске студије примењеног сликарства на Факултету примењених уметности Универзитета уметности у Београду (2019), где је тренутно на трећој години докторских академских студија. Од 2024. године запослена је као истраживач приправник на истом факултету. Члан је УЛУС-а. Од 2018. до 2023. године била је у статусу самосталног уметника. Имала је пет самосталних изложби слика, међу којима су *Интерактивност тела* (СКЦ Нови Београд, 2020; Градска галерија „Милан Туцовић", Пожега, 2020), *Симболичке интерпретације тела* (Галерија Градске библиотеке Панчево, 2020) и *Flow and Stop* (УК Пароброд, Београд, 2025), као и једну коауторску изложбу (*Corpus Carne*, Галерија „Мира Бртка", Стара Пазова, 2021), а учествовала је и на бројним колективним изложбама. Њен портрет Ружице Сокић део је сталне поставке *Великани српског глумишта* у Галерији Дома културе у Раброву.

МАРИЈАНА ЈЕЛИСАВЧИЋ КАРАНОВИЋ, рођена 1992. у Ужицу. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је 2016. године одбранила

мастер рад на тему „Елементи хорор фантастике у роману српског предромантизма”, за који је одликована Бранковом наградом Матице српске. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности у Новом Саду. Књига приповедака: *Прихватити игру?*, 2022. Књига есеја: *Како се калио хорор – есеји о хорор прози*, 2025.

ДРАГАНА ЈОВАНОВИЋ ВАСИЋ, рођена 1997. у Љубовији. Основне и мастер академске студије завршила је на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је 2021. године одбранила мастер рад на тему „Роман *Semper idem* у светлу жанра аутобиографије”, за који је добила Бранкову награду Матице српске. Тренутно похађа докторске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је и запослена у звању истраживач сарадник. Бави се књижевношћу друге половине двадесетог века и савременом књижевном продукцијом.

БОЈАНА ЈОКИЋ, рођена 2002. у Нишу. Мастерирала је 2026. године на Департману за србистику Филозофског факултета Универзитета у Нишу. Пише есеје, критику и научне радове које објављује у домаћим и страним научним часописима и зборницима. Њена научна интересовања усмерена су првенствено ка српској књижевности XVIII и XIX века, са посебним интересовањем за еротолошке, родне и културне студије, као и посткласичну наратологију.

СРПКО ЛЕШТАРИЋ, рођен 1949. у Врелу код Уба. Завршио је студије арапског језика и књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Преводилац, бави се изучавањем арапских говорних дијалеката и превођењем арапске изворне народне књижевности која је непозната у многим земљама. Преводи приче и романе савремених арапских писаца (Зекерија Тамир, Тајиб Салих, Абдусетар Насир, Селва Бакр, Нагиб Махфуз и др.). Од почетка деведесетих година XX века превео је с арапског језика и критички приредио, увек и искључиво по личном избору, преко четрдесет књига. Добитник је Награде „Милош Н. Ђурић” (2013) за превод романа Нагиба Махфуза *Деца наше улице*. Живи и ради у Земуну.

НИКОЛА МИЉКОВИЋ, рођен 1992. у Пожаревцу. Ванредни је професор на Катедри за славистику Филолошког факултета Универзитета у Београду, где на свим нивоима студија предаје низ предмета из области руске и пољске књижевности, као и предмете Увод у књижевност и Увод у тумачење књижевног текста. Од јула 2026. члан је уредништва *Летописа Матице српске*. Објавио је монографије *Три разговора о По-*

йлавском: Поэтика Бориса Пойлавског̃о через йризму инт̃ертекст̃уалност̃и, 2021. и *Мрвице са Арист̃от̃елове т̃рйезе*, 2025, као и већи број научних радова у домаћим и иностраним часописима.

МИЛОШ МИХАИЛОВИЋ, рођен 1998. у Београду. Дипломирао српску књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду 2021. као студент генерације. Године 2022. одбранио мастер рад на истом факултету, да би након тога уписао докторске академске студије. Романи: *Зеон*, 2013; *Ереја*, 2015; *Младунче*, 2022; *Вевер̃йух*, 2024. Објавио већи број кратких прича и збирку прича *Књиīа одраза*, 2020.

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Одбранила је 2024. мастер рад „Аспекти усмене књижевности у поезији српског барока" на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Објављена збирка песама: *Са друīе с̃т̃ране йера*, 2020.

ЕЛИЕЗЕР ПАПО, рођен 1969. у Сарајеву, БиХ. Професор сефардске књижевности на Бен-Гурион Универзитету у Негеву (Израел), књижевник и преводилац, редовни члан Израелске академије ладино језика, дописни члан Шпанске краљевске академије, председник (израелске) Националне управе за ладино, председник међународног научног удружења „Сефарад – Друштво за сефардске студије", директор Центра Моше Давид Гаон за сефардску културу при Бен-Гурион универзитету и главни и одговорни уредник научног часописа *Ел Презенте – Часоīис за сефардске с̃т̃удије*. Први роман, *Ла меīила де Сараj*, 1999, објавио је на ладину, а потом и на српском (*Сарајевска меīила*, 2001), у битно измењеној форми, прилагођеној српској књижевној традицији. Отада прозу пише углавном на српском језику. Досад је објавио четири збирке прича: *Сефардске йриче*, 2000; *Часовничар и сачасници: збирка историјских йрича, с домаћим задацима, йодијељена у йеī часова и четири одмора*, 2007; *Несабране йриче, још несабраније мисли и цр̃т̃ице, а о десеī̃ерцу да се и не īовори*, 2022; *Збирка ријешених задаī̃ака из живоī̃а и йоеī̃ике*, 2024. Недавно се вратио и свом првом роману, објављујући његову зрелију и кохерентнију верзију, сада под насловом *Љеīша и с̃т̃арија Сарајевска меīила*, 2026. Уз то, Папо је и аутор неколико научних монографија и преко педесет научних радова, написаних на десетак различитих језика, посвећених различитим аспектима јеврејско-шпанског језика и књижевности, те сефардске културе уопште.

ЈОВАН ПЕЈЧИЋ, рођен 1951. у Бошњацу код Лесковца. Историчар књижевности, антологичар, пише студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Облик и реч кри̃т̃ике*, 1994; *Тајна и крс̃т̃ – йојмови/*

поимања, 1994; *Заснови Глигорија Возаровића*, 1995; *Култура и памћење – Београд у историји и литератури*, 1998; *Простори књижевног духа*, 1998; *Знамења и знаци – појмови/поимања 2*, 2000; *Профил и длан – појмови/поимања 3*, 2003; *Књижевни свет – критичка свест. Облик и реч критике 2*, 2004; *Милан Ракић на Косову – завет, песма, чин*, 2006; *Основ, оквири, прагг. Облик и реч критике. 3*, 2008; *Ти, међутим – књижевни Београд*, 2009; *Почеци и врхови – српска књижевност и њена историографија*, 2010; *Поетика књижевног разговора*, 2012; *Завет и чин*, 2013; *Зрна, расад, жетва: српска књижевна историографија / српска књижевна критика*, 2015; *Тестамент без печата*, 2015; *Критика као избор и разговор с Црњанским*, 2016; *Српски песник: Милан Ракић и Косово* 2016; *Узајамности и раскрснице – темељи, појмови, значења*, 2018; *Поезија и свето – српско духовно песништво*, део 1, 2019; *Путеви српске науке о књижевности*, 2020; *Слова, слике, симболи: српски песници друге половине XX века – говори, предговори, поговори*, 2021; *Птица са два гнезда – Рабиндранат Тагор у Београду*, 2023; *Критика, мишљење, култура: опус Николаја Тимченка – аналитичка библиографија*, 2024; *Темељ, узори, ослонци – расправе, огледи, осврти*, 2025. Приредио више антологија и књига. Живи у Београду.

ГОРДАНА ПОКРАЈАЦ, рођена 1970. у Врбасу. Професор је на Катедри за компаративну и светску књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Ауторка је радова везаних за упоредне релације античке и дубровачке књижевности, као и књига из области рагузеологије: *Од Хекубе до Атаманта – ка изворима дубровачке ренесансне трагедије*, 2010; *Најстарији дубровачки петраркисти и античко наслеђе*, 2012; *Античке рефлексије у поетици и поезији дубровачке ренесансе*, 2016; *Одрази античке митологије, историје и књижевности у дубровачкој барокној поезији*, 2024.

ГОРДАНА СИМЕУНОВИЋ, рођена 1963. у Београду. Песникиња, објавила је десет збирки поезије, две панораме поезије и две хронике. Поезија јој је преведена на више светских језика, објављивана у часописима, антологијама, награђивана. Књиге песама: *Моја хаљина и ја*, 2000; *Наруквица од слоноваче*, 2002; *Побуна крпених лутака*, 2005; *Подно мирног сна*, 2008; *Време хлебова*, 2009; *Бука живота*, 2015; *Пут до моје куће*, изабране песме, 2018; *Витки пламен*, 2021; *Нису лаке заставе*, 2024; *Слобода лети у небо / Freedom flies into the sky*, 2026. Живи на Умци, недалеко од Београда.

СТЕФАН СИНАНОВИЋ, рођен 1995. у Беранама, Црна Гора. Пише студије, књижевну критику, колумне, осврте и есеје. Бави се српском, британском и англоамеричком књижевношћу XX века. Радове из области

књижевности и филма објављује у часописима у земљи и региону. Књига есеја: *На путу за Небраску*, 2026.

САША СКАЛУШЕВИЋ СКАЛА, рођен 1981. у Неготину. Песник, есејиста, приповедач, уредник и издавач. Од 1999. објављује у књижевној периодици код нас и у региону. Члан је Српског књижевног друштва, а од 2019. је главни и одговорни уредник часописа за књижевност, уметност и културу *Буктиња*. Књиге поезије: *Митови и сенке*, 2014; *Пластична Александрија*, 2019; *Рекреација пре пакла*, 2020; *Свакодневни покушаји апокалипсе*, 2021; *Питање облика*, 2022; *Света зајета*, 2024; *Туцање језика*, 2025.

РАДОЈЕ ФЕМИЋ, рођен 1988. у Бијелом Пољу, Црна Гора. Основне, специјалистичке и магистарске студије завршио на Филолошком факултету у Никшићу, где тренутно ради као сарадник у настави на Студијском програму за српски језик и јужнословенске књижевности. Докторирао је на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише књижевну критику. Објављене књиге: *Ишчекивање апсурда (компаративни оглед: Самјуел Бекет, Миодраг Булатовић, Жарко Команин)*, 2016; *Жарко Команин – поетика, текстови, контекст*, 2023; *Критички карусел (огледи о књижевности)*, 2023.

БОЈАН ЧОЛАК, рођен 1978. у Београду. Дипломирао (2003), магистрирао (2007) и докторирао (теза „Модели представљања патријархалног друштва у прози српске модерне", 2013) на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Бави се поетиком модерне српске књижевности, а области интересовања су му српска књижевност XX века, културологија, интердисциплинарност. Запослен је у звању научног саветника на Институту за књижевност и уметност у Београду. Објављене књиге: *Роман патријархалне културе – Борисав Станковић: Газда Младен*, 2009; *Поетичка и текстолошка читања поезије Алексе Шантића*, 2019; *Поетички концепти у српској поезији друге половине XX века*, 2024. Приредио више књига.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ